

[Søren P. Larsen.]

der kunde finde en Vej frem. Hvis saadanne Personer af Middelstanden, som der her er Tale om, rammes af langvarig Sygdom, der kræver Hospitalsophold, Specialbehandling og meget andet, kan der opstaa økonomiske Vanskeligheder for dem, som kan slaa disse Smaahjem i Stykker. Ellers er jeg klar over, at Tiden ikke opfordrer til yderligere Reformering paa mange Omraader, det være langt fra mig at opfordre dertil, men det drejer sig her om Hjem, der sætter en Ære i at svare enhver sit, og som kunde faa Fordel af en Ordning paa dette Omraade.

Jeg anbefaler Lovforslagene til Vedtagelse her i Tinget.

Skjerbæk: Jeg kan paa Det konservative Folkepartis Vegne anbefale de to foreliggende Lovforslag til hurtig Vedtagelse i den foreliggende Skikkelse. Med Hensyn til Enkeltheder har jeg kun ganske faa Bemærkninger at gøre.

Overgangen fra frivillig til tvungen Begravelsesforsikring i alle Kasser forekommer mig at være en rimelig Afrunding af det Omraade, som Folkeforsikringen beskæftiger sig med, og jeg haaber, at det skal være muligt at gennemføre det, uden at det giver alt for mange Vanskeligheder paa de Steder, hvor man hidtil kun i ringe Omfang har benyttet sig af Adgangen til at tegne Begravelsesforsikring.

Jeg er naturligvis enig i, at man søger at faa saa effektive Kontrolregler som muligt, men Virkningen af disse Kontrolbestemmelser afhænger i et vist Omfang af, hvilken Opfattelse Befolkningen har af de Pligter, man paatager sig som Medlem af en anerkendt Sygekasse.

Under Udvalgsbehandlingen i det andet høje Ting har man gjort opmærksom paa, at man — det er navnlig i Landkommunerne, man lægger Mærke til det — har staaet over for en Kredt af Personer, som af Modvilje eller Sløjd undlader at opfylde deres Forsikringspligt. Man har, som det er nævnt her, gjort opmærksom paa, at disse Personer i og for sig har samme Ret til som Særhjælp at faa Lægehjælp og Medicin i Henhold til Forsorgslovens §§ 271 og 272 som de Personer, der har opfyldt deres Pligt fuldt ud. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet. Det er

givet, at der her er et Problem, vi ikke kan lade ligge, og som vi i alt Fald senere maa komme tilbage til, hvad Socialministeren ogsaa bebudede.

De praktiske Ændringer, som jeg kalder en hel Del af disse Bestemmelser, der tilsigter at fæstne i Lovsform de Erfaringer, man har gjort i de forløbne Aar, kan jeg fuldt ud tiltræde. Jeg takker særlig Socialministeren og Landstingsudvalget, som har arbejdet med Sagen, fordi man har imødekommet det Ønske, Børneforsorgen har fremsat om, at man ogsaa giver Adgang til selvstændigt Medlemsskab for Børn, der er anbragt uden for deres Hjem i Opdragelseshjem. Det vil naturligvis i særlig Grad, som nævnt af Ministeren, netop være privat anbragte Børn, det drejer sig om. Formuleringen af Bestemmelserne er en saadan, at de omfatter alle Børn, der er anbragt i Opdragelseshjem. Det er muligt, at der kan blive visse Ting at ordne administrativt, dels med Hensyn til, paa hvilke Betingelser man skal lade kommunalt anbragte Børn gaa ind under Regelen, dels Forholdet til det faste Lægetilsyn, der hjemles i Forsorgsloven over for anerkendte Opdragelseshjem, og som Staten betaler. Det er Ting, som let kan ordnes administrativt, og som ikke vil frembyde nogen som helst Vanskelighed. Jeg anser dette Spørgsmaal for et meget lille Spørgsmaal økonomisk set, naar vi tager Lovens Omfang som Helhed i Betragtning, men for de enkelte Opdragelseshjem har det været et stort Spørgsmaal. Det er mig derfor en stor Glæde, at det nu er lykkedes at naa til et Resultat paa dette Omraade.

Jeg er enig med den ærede sidste Taler om, at der er et Problem at tage op til Behandling, naar Tiden er inde, med Hensyn til den Gruppe af Personer, som ligger lige over Indtægts- og Formuegrænsen, og som under visse Omstændigheder kan blive meget, meget vanskeligt stillede. Dem maa vi prøve at hjælpe over denne Vanskelighed, ogsaa ud fra det Princip, at Hjælp til Selvhjælp er en god Hjælp.

Kristian Nygaard: I Lovforslaget om Tilføjelser til Folkeforsikringsloven er der, som meget udførligt omtalt af den højtærede Socialminister og tidligere ærede